

Zjednodušování povrchů s použitím chybové kvadriky

xjahoda@fi.muni.cz
xkrcmar1@fi.muni.cz

Úvod

- Mnoho aplikací produkuje či vyžaduje složité, vysoce detailní modely
- LOD však může kolísat – často se hodí, aby zbytečně detailní modely byly nahrazeny aproximacemi
- Představovaný algoritmus umí rychle vyrábět vysoce kvalitní aproximace trojúhelníkových modelů

Úvod (2)

- Narozdíl od prvně ukázaného algoritmu (kontrakce hran) používá kontrakci dvojice vertexů
- Měl by být schopen spojit nezacelené oblasti modelu a poskytnout tak daleko lepší výsledky
- System pracuje i s non-manifoldy

Úvod (3)

- Algoritmus je tedy založen na kontrakci dvojice vertexů, což je vlastně zobecnění kontrakce hran
- V průběhu algoritmu je získávána geometrická chyba pro každý vertex právě zpracovávaného modelu
- Tato chyba je reprezentována maticí kvadriky

Slibované výhody

- Účinnost:
  - Algoritmus by měl být schopen zjednodušovat modely velice rychle
  - Vlastní implementace autorů uměla zjednodušit model se 70.000 plochami na model se 100 pl. do 15 sekund (SGI Indigo2, R10000 195MHz, 128MB RAM)
- Kvalita:
  - Algoritmus podle autorů produkuje vysoce věrné aproximace původních modelů, jsou zachovány primární rysy i po značném zjednodušení

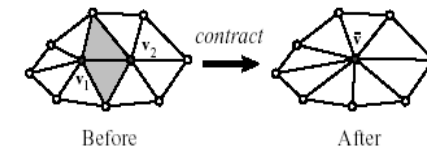
Slibované výhody (2)

- Obecnost:
  - Na rozdíl od většiny zjednodušovacích algoritmů, tento je schopen spojit nezacelené oblasti modelu (agregace)
  - Takto je dosaženo mnohem lepších výsledků u modelů s mnoha rozpojenými částmi
  - Algoritmus je schopen překrýt díry i spojit roztržené části

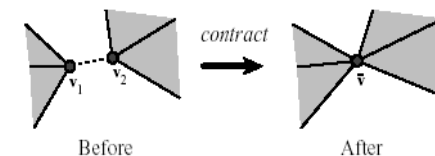
Algoritmus

- Založen na iterativní kontrakci dvojic vertexů
- Dvojice vertexů v_1, v_2 je přesunuta do pozice v , jsou spojeny všechny sousedící hrany do v_1 a smazán bod v_2
- Jestliže v_1, v_2 je hrana, pak je alespoň jedna plocha odstraněna

Algoritmus (2)

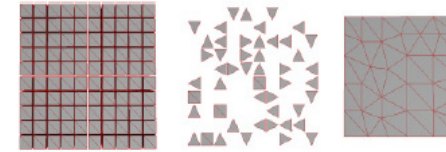
- V jiném případě jsou předtím oddělené části spojeny

Algoritmus (3)

- Alg. Je založen ještě na obecnějším schématu: celá množina vertexů může být pohlcena do jednoho
- Kontrakce dvojice je však atomickou operací
- Na vstupu je tedy model a v každé iteraci je výstupem zjednodušenější model až je dosaženo výsledku

Agregace

- V aplikacích jako rendering je často důležitější celkový tvar než topologie
- Na příkladu mřížka ze 100 krychlí, vprostřed zjednodušena kontrakcí hran, vpravo pak kontrakcí dvojic vertexů

Volba dvojice

- Při inicializaci algoritmu je vybrána množina *platných* dvojic, dále se uvažují jen tyto (úvaha založena na tom, že v dobré aproximaci se body neposunou daleko ze svých pozic)
- Pár vertexů je *platný* jestliže
  - Tvoří hranu nebo
  - Jejich vzdálenost je menší než nějaký práh t

Volba dvojice (2)

- Práh musí být zvolen citlivě, je-li příliš vysoký, pak jsou spojeny i vzdálené oddělené plochy modelu
- Při volbě $t=0$ pak dostáváme jednoduchý algoritmus kontrakce hran
- Když provedeme kontrakci $v_1, v_2 \rightarrow v$, tak dochází k tomu, že v_1 získává nejen hrany vedoucí do v_2 , ale přidává všechny dvojice vertexů, jejichž je v_2 členem, do své vlastní množiny

Chyba pomocí kvadriky

- K definici chyby, která vznikne při kontrakci dvojice použijeme symetrickou matici Q 4×4 asociovanou s každým vertexem a definujeme chybu jako kvadratickou formu získanou jako $\Delta(v) = v^T Q v$
- Pro danou kontrakci $v_1, v_2 \rightarrow v$ musíme vždy odvodit novou matici $Q = Q_1 + Q_2$.

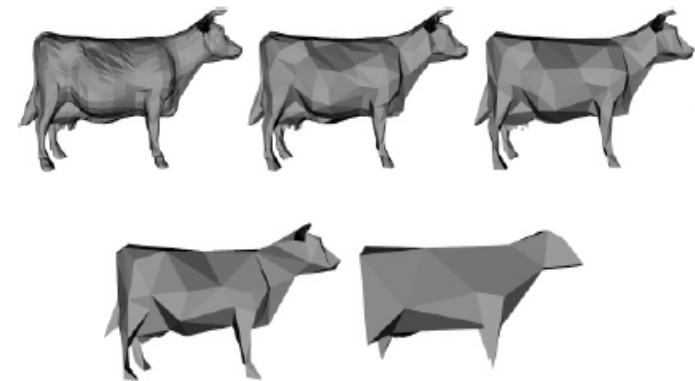
Chyba pomocí kvadriky (2)

- K provedení kontrakce musíme také získat pozici pro v
- Můžeme buď jednoduše zvolit v_1 nebo v_2 anebo $v_1 + v_2 / 2$ v závislosti na tom, která volba vyprodukuje nejmenší chybu ($\Delta(v)$)
- Algoritmus však vyhledá pozici v tak, aby $\Delta(v)$ bylo co nejmenší (chybová funkce $\Delta(v)$ je kvadratická – nalezení minima)

Shrnutí algoritmu

1. Spočítej matice Q pro všechny počáteční vertexy
2. Vyber platné páry
3. Spočítej optimální cíl kontrakce v pro každý platný pár v_1, v_2 . Chyba $v^T(Q_1 + Q_2)v$ je cenou kontrakce takové dvojice.
4. Ulož všechny dvojice na haldy, kde budou odshora dvojice s nejmenší cenou kontrakce
5. Iterativně odebírej dvojice vertexů v_1, v_2 z haldy, proved' kontrakci a aktualizuj ceny všech platných párů obsahujících v_1

Příklad účinnosti algoritmu

- 5.804 ploch, 994,532,248 a 64

Odvození chybové kvadriky

- Chyba v každém vertexu definována jako suma čtvercových vzdáleností všech ploch potkávajících se v daném vertexu:

$$\Delta(\mathbf{v}) = \Delta([v_x \ v_y \ v_z \ 1]^T) = \sum_{p \in \text{planes}(\mathbf{v})} (\mathbf{p}^T \mathbf{v})^2$$

Odvození chybové kvadriky (2)

- Chybová metrika může být přepsána jako kvadratická forma ->

$$\begin{aligned} \Delta(\mathbf{v}) &= \sum_{p \in \text{planes}(\mathbf{v})} (\mathbf{v}^T \mathbf{p})(\mathbf{p}^T \mathbf{v}) \\ &= \sum_{p \in \text{planes}(\mathbf{v})} \mathbf{v}^T (\mathbf{p} \mathbf{p}^T) \mathbf{v} \\ &= \mathbf{v}^T \left(\sum_{p \in \text{planes}(\mathbf{v})} \mathbf{K}_p \right) \mathbf{v} \end{aligned}$$

- Kde $\mathbf{K}_p$ je matice ->
- (plocha p je zapisována jako $ax+by+cz+d=0$)

$$\mathbf{K}_p = \mathbf{p} \mathbf{p}^T = \begin{bmatrix} a^2 & ab & ac & ad \\ ab & b^2 & bc & bd \\ ac & bc & c^2 & cd \\ ad & bd & cd & d^2 \end{bmatrix}$$

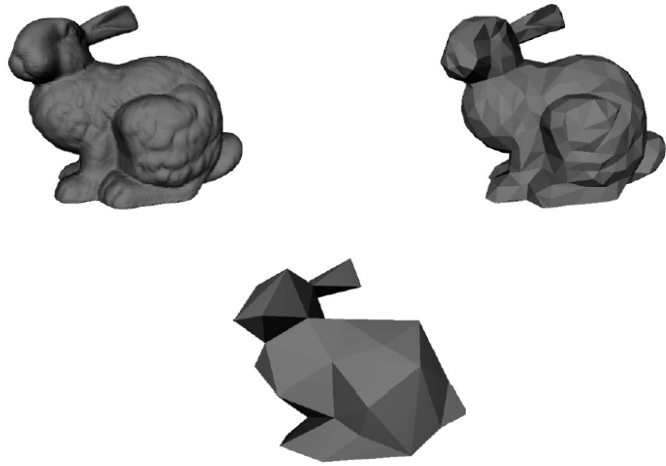
Odvození chybové kvadriky (3)

- Základní chybová matice $\mathbf{K}_p$ může být použita k nalezení čtvercové vzdálenosti jakéhokoli bodu v prostoru vzhledem k ploše p . Můžeme sečíst tyto kvadriky dohromady a reprezentovat celou množinu ploch pomocí jediné matice $\mathbf{Q}$.
- Počáteční chyba pro každý vertex je tedy 0, protože leží přímo v rovině všech v něm se potkávajících trojúhelníků

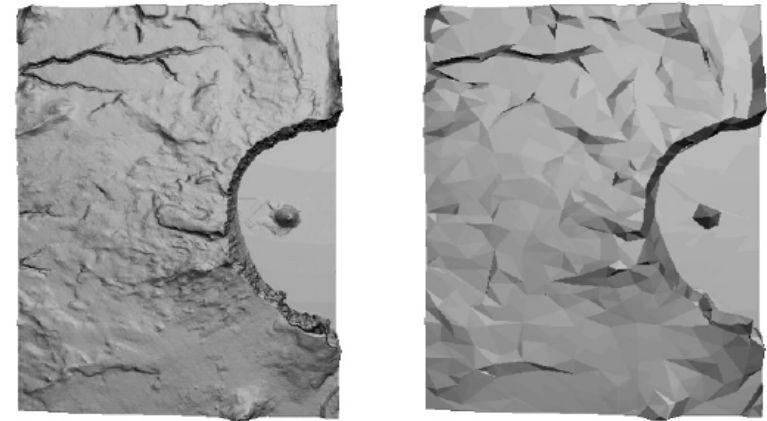
Odvození chybové kvadriky (4)

- Takto spočítaná chybová kvadrika má také geometrický význam
- Takto aproximované povrchy jsou téměř vždy elipsoidy
- Výsledné $\mathbf{v}$ je pak střed takového elipsoidu

Příklady

Příklady (2)

Příklady (3)

Figure 14: **Original**. Bones of a human's left foot (4,204 faces). Note the many separate bone segments.

Figure 15: **Uniform Vertex Clustering**. 262 face approximation ($11 \times 4 \times 4$ grid). Indiscriminate joining destroys approximation quality.

Figure 16: **Edge Contractions**. 250 face approximation. Bone segments at the ends of the toes have disappeared; the toes appear to be receding back into the foot.

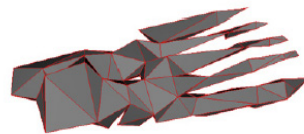

Figure 17: **Pair Contractions**. 250 face approximation ($t = 0.318$). Toes are being merged into larger solid components. No receding artifacts. This model now contains 61 non-manifold edges.

Příklady (4)

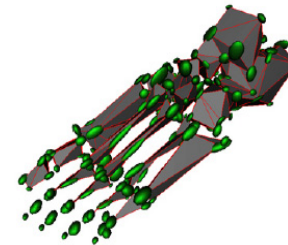

Figure 18: Level surfaces of the error quadrics at the vertices of the approximation shown in Figure 16.

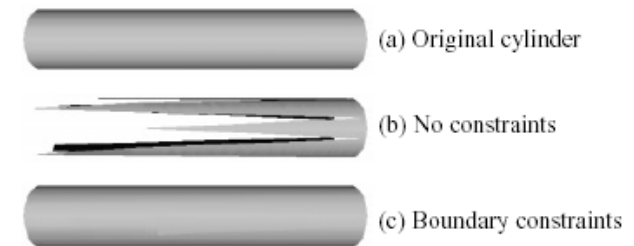
Figure 19: Pairs selected as valid during initialization (for Fig. 17). Red pairs are edges; green pairs are non-edges.

Rozšíření algoritmu

- Autoři se pokusili algoritmus rozšířit tak, aby dokázal korektně zpracovat i vertexy nesoucí nějakou informaci o barvě (textuře)
- Dalším rozšířením je práce s křivkami na okrajích ploch

Rozšíření algoritmu (2)

- Nahoře válec s neohraničenými konci (7960 ploch)
- Pod ním zjednodušení základním algoritmem (2460 ploch)
- Dole pak rozšířeným algoritmem (taky 2460 ploch)

Rozšíření algoritmu (3)

- Během inicializace algoritmu označíme všechny okrajové hrany
- Ke každé přiléhající hraně k této okrajové pak dopočítáme plochu procházející touto přiléhající hranou a kolmou na povrch modelu (face)
- Toto je pak tzv. *constraint plane*
- Pro tuto plochu je vytvořena kvadrika a ta je vynásobena velkou penalizací (váha)

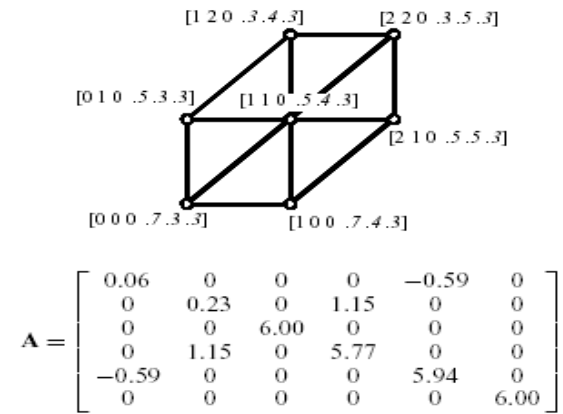
Rozšíření algoritmu (4)

- Rozšíření základní metriky, které zahrne vlastnosti povrchu definované jako atributy vertexu
- Potřebujeme tedy měřit chyby, jestliže povrch má nějaké vlastnosti (např. barvu)
- Mohli bychom ke každému atributu vertexu spočítat zvlášť chybovou kvadriku a chybu měřit jako součet dvou kvadrik $Q(v_{pos}) + R(v_{rgb})$
- Tento způsob nepočítá se vzájemným vztahem mezi pozicí a barvou (souřadnice textury)

Rozšíření algoritmu (5)

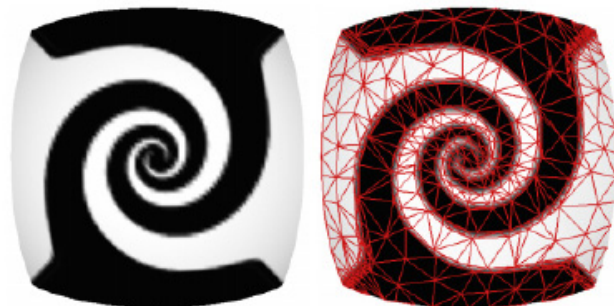
- Použije se tedy kvadrika vyšší dimenze, v jejíž koeficientech je zapsán vzájemný vztah mezi různými vlastnostmi
- V našem příkladě s barvou se tedy použijí vektory z $R^6 \dots [x \ y \ z \ r \ g \ b]$.
- Každé tři body každého troj. Modelu definují dvourozměrnou plochu, pro niž zkonstruujeme kvadriku, jež bude měřit čtvercovou vzdálenost jakéhokoli bodu z R^6 k této ploše

Rozšíření algoritmu (6)

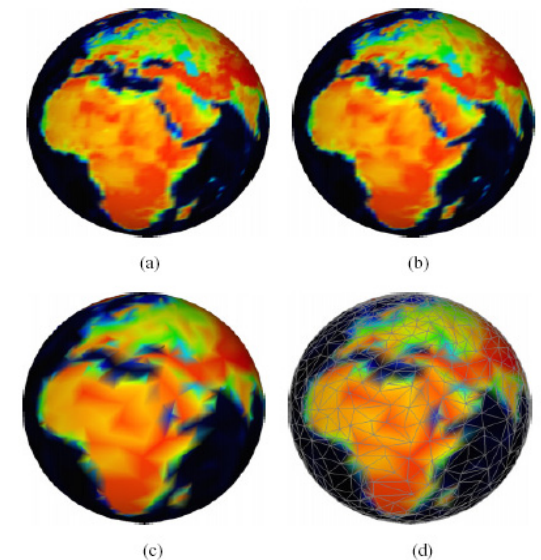
Příklad použití 6D kvadriky

- Vlevo povrch s 18 tisíci plochami s barvou v každém vertexu
- Vpravo aproximace s 1000 plochami

Další příklady

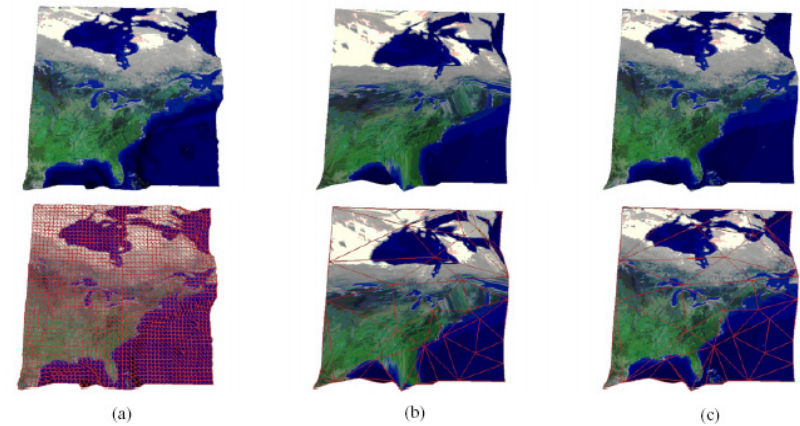
- 73.728
- 20.000
- 3.000

Další příklady

- Na následujícím obrázku je zjednodušení modelu povrchové mapy z 3872 ploch na 53
- V prvním případě je zjednodušen způsobem neberoucím v potaz souřadnice textury

Další příklady

Zdroje

- <http://www.cs.cmu.edu/~garland/>
- <http://www.cs.cmu.edu/~ph/>